

SLOMŠEK GOVORI DUHOVNIKOM (Pri intronizaciji v Mariboru 4. 9. 1859)

Ljubljeni lavantinski duhovščini pozdrav in blagoslov od Gospoda!

Ljubljeni sinovi in spoštovani sobratje!

Sveti Maksimilijan, apostolska luč naše domovine, se je po mnogih letih dela v Gospodovem vinogradu v zadnjem času svoje življenja vrnil na domača tla. Svoje rojake je potrdil v veri in s slavno smrtjo končal tek svojega zemeljskega popotovanja. Njegov spomin ostane blagoslovljen.

Priznam, da nisem vreden odvezati jermena obuvala tako velikega škofa, vendar sem srečen, da lahko stopam po njegovih stopinjah in se po trinajstih letih pastoralnega dela vrnem v domovino. Skupaj z vami hočem v Gospodovem vinogradu prenašati teža dneva in vročine ter za Kristusa trpeti in umreti.

Ko sem častitljivi sedež lavantinske škofije prenesel v to predrago mesto in ga srečno sredi med vami tudi zasedel, vas, predragi bratje in sinovi, z bratsko in očetovsko ljubeznijo objemam. Gospod žetve vas je določil meni v pomoč. Z vami bom sadil, z vami zalival. Bog pa, od katerega pride vsak dober dar in vsako popolno darilo, bo dal rast našemu delu. Kristusovi služabniki smo in oskrbniki Božjih skrivnosti. Zato se zahteva, da smo vsi zvesti.

Hvala vaše zvestobe odmeva po vsej sekovski škofiji. To oznanja okrožnica prečastitega sekovskega škofa, v kateri se od vas poslavlja. Njegova žalost, da vas izgublja, je moje veselje, da vas dobim. Vi ste moje veselje in moja krona, preljubi moji bratje.

Vodstvo duš je umetnost vseh umetnosti. Da bi vas sedaj najprej učil te vzvišene umetnosti, menim, da za to ni časa niti to ni potrebno, saj ste bili v tem do sedaj zmeraj zvesti. Vendar prejmite le posebne želje novega škofa, da bodo naša srca povezana, saj imamo skupna opravila. Sodelavci smo v Gospodovem vinogradu!

Poglejte, preljubi bratje, Gospodov vinograd, zaupan naši skrbi, pogledajte lavantinsko škofijo, na novo združeno, ta dragoceni dragulj svete katoliške Cerkve. Naj nam bo kakor zenica našega očesa, da jo vzljubimo, a ne samo z besedo in z jezikom, ampak v dejanju in resnici. Smo delavci, poslani v Gospodov vinograd.

Izbrani v Gospodov delež, si nenehno prizadevajmo, da bomo vredni takšne časti in takšne službe. Naj ne bo naše ime prazno, naše slabo vedenje pa s krivdo velikansko. Prav je, da svoje življenje tako povežemo s svetim vedenjem, da bo naša zunanost, nastop, govorjenje, dejanje in nehanje izraz resnične in globoke vere. Kraljevsko duhovništvo smo.

Natančno spolnujmo duhovniške obveznosti, da bo naše ravnanje in vedenje v vseh zbudilo spoštovanje. Naj se z našim zanemarjanjem cerkvenih odredb ne izgubi goreč duh Kristusovega vojaka. S svetim ravnajmo sveto in se potrudimo, da bodo vsi v vsem slavili Boga. Smo luč sveta in sol zemlje.

V našem času nas mora predvsem v srce zaboleti skrunjenje Gospodovih praznikov. Bodimo budni in dvignimo glas, da Gospod ne prekolne naš blagoslov in nam ne vrže v obraz blata naših praznikov. Bodimo goreči za Božjo hišo!

Med vsemi izrednimi darovi našega duhovništva naj nas odlikuje predvsem skromnost. Ko storimo vse, kar nam je zapovedano, recimo vedno: "Nekoristni služabniki smo," da nam ne bi bilo rečeno: "Dobili so že svoje plačilo." Smo državljani nebeške domovine.

Naše življenje naj bo čisto in sveto, naša hiša brez graje. "Ako kdo lastne hiše ne zna vladati, kako bo skrbel za Božjo Cerkev?" Smo varuhi Cerkve, Kristusove neveste.

Bodimo trezni, ne vdani obilnemu vinu, kajti vino in ženske izneverijo pametne. V ničemer ne dajajmo nobenega pohujšanja, da se naša služba ne bo grajala. Bodimo zadovoljni v svojem poklicu, v službi prečudovitega keliha in se za vse zahvaljujmo Bogu. Naša domovina naj bo v nebesih!

Molitev, združena s premišljanjem, naj bo dihanje naše duše. Bogoslužno molitev vsak dan zvesto opravimo, pri mizi, kolikor je mogoče, molimo zmeraj jasno in glasno, da se tako z besedo in z gledom naučimo moliti Očeta v duhu in resnici. Takšne molivce hoče namreč nebeški Oče.

Postavljeni smo za ljudi v tem, kar se nanaša na Boga. Jokajmo med lopo in oltarjem zaradi grehov svojega ljudstva in kot Aron držimo v rokah kadilnico zadostilne pomiritve, da neha nadloga. Svoje ljudstvo moramo spraviti z Bogom.

Poučevanje in vzgoja mladine naj bo naša glavna skrb, izobraževanje posameznih stanov naša prvenstvena služba. Dober pastir mora ne samo poučevati, ampak v prvi vrsti vzgajati Božje ljudstvo. Naš učitelj je Kristus, mi pa njegovi posnemovalci.

Bodimo usmiljeni samaritani. Rane ljudstva ozdravljajmo z Božjimi zdravili, ki naj jim bo primešan kis bratskega svarjenja in očetovske tolažbe, ki naj bo začinjena z Božjo milostjo. Bodimo očetje Božjega usmiljenja!

Ko skrbimo za zaupano nam Božje ljudstvo, se varujmo vsake pristranosti, oznanjujmo le Kristusa. S slogo rastejo tudi najmanjše stvari, z neslogo pa tudi največje razpadejo. Zmaga je dana močem, združenim v Bogu. Naša glava je Kristus, mi smo njegovi udje.

Pobožna združenja in bratovščine so kakor cvetlice, ki se prikažejo v naši deželi, ko mine hladna verska zima. Posvetimo se jim in jih z vso gorečnostjo in modrostjo gojimo, da nam ob svojem času obrodijo sadove. Smo vrtnarji svete matere Cerkve.

Za iztrebljanje zmot na Božji njivi in za odvratanje zapeljivcev, za poglobitev krščanskega nauka in za napredovanje v krepostih imamo v naši škofiji odlično ustanovo: izpit pred veliko nočjo in po njej. To je Gospodov talent, dan našim prednikom. Trgujemo z njim tako, da ga dobimo vrnjenega z obrestmi. Bodimo dobri in zvesti Gospodovi služabniki!

Ne imenujem vas več služabnike, ampak svoje prijatelje, ker ste spoznali, kaj bom delal sredi med vami. Vi ste moji prijatelji, če izvršujete, kar vam jaz zapovedujem, sicer pa ne jaz, marveč Gospod in Učitelj, ki me je poslal.

Prosim in rotim vas, prečastiti gospodje dekanı in šolski nadzorniki, moji svetovalci in pomočniki v službi, ki bi bila še za angelska ramena pretežka, bodite oko in usta vašega škofa. Podpirajte moje roke, da se ne povesijo vse do zahoda mojega življenja. Bodite čuječi in poskrbite, da bo vse opravljeno v redu za izgrajevanje Kristusovega telesa, ki je Cerkev živega Boga. Prečastiti župniki in kaplani, poslani v Gospodovo žetev, prosim in rotim vas, dokler bom živel med vami: "Pasite božjo čredo, ki je pri vas, in pazite nanjo, kakor hoče Bog, z voljnim srcem kakor vzor čredi. Pasite moje ovce, pasite moja jagnjeta, in ko se prikaže najvišji Pastir, boste prejeli nevenljivi venec slave.

Blagoslov vsemogočnega Boga Očeta in Sina in Svetega Duha, naj pride na vse vas in na vaše vernike in tam vedno ostane. Amen.